

Кошт: у кіёсках і крамах — 4000 руб.,
у індывідуальных гандляр —
свабодны.

Народная Воля

На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...

Якуб Колас

Заява старшыні Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь 13-га склікання

У сувязі з тым, што пасля па-
сіджэння Вярхоўнага Савета
Рэспублікі Беларусь, якое адбы-
лося 24 лістапада 1998 года, да
мяне паступае многа запытаў, у
якіх людзі цікавіцца прынятымі
на ім рашэннямі, лічу неабход-
ным зрабіць наступную заяву:

1. Перш за ўсё хачу падзяка-
ваць усім тым, хто не застаўша
раўнадушным да той сітуацыі,
якая склалася ў дзяржаве, і хто
разумеў, што гэта вынік здзеіс-
нення А. Лукашэнка і яго па-
дзельнікаў у лістападзе 1996 года
дзяржаўнага перавароту і спробы
аднавіць у Беларусі таталітарны
рэжым. Пры гэтым хачу з зада-
вальненнем падкрэсліць, што, як
бачна па колькасці запытаў і з па-
ведамленняў дэпутатаў
Вярхоўнага Савета Рэспублікі
Беларусь з месцаў, незалежных
ад Лукашэнкі і яго падзель-
нікаў, што за гэты перыяд часу ў
кожным месцы становіцца ўсё
больш і больш.

Інакш і быць не можа. Прэзі-

дэнтства Лукашэнкі яшчэ раз
павердзіла даўно вядомую
ісціну, што чалавек, які не мае
адпаведнай тэрытарыяльнай
роляў і не прымае станаўчага
вопиту кіравання дзяржавы
з людзьмі, стваральнай
працы, а тым больш да такой ад-
казнай, як кіраванне дзяржа-
вай. Менавіта зыходзячы з яго
дэянняў можна меркаваць, што
за ўзор дзяржавы, якую ён ма-
рыць пабудавань у Беларусі, ён
узяў фашысцкую Германію, а
сваю ролю як кіраўніка дзяржавы
ўважыў сабе такой, якую выкон-
ваў А. Гітлер у Германіі тых часоў.
Менавіта таму яго паматанні і
выносілі яго партрэты побач з
партрэтамі другога вядомага
дыктатара — І. Сталіна. І калі да
ўсяго гэтага дадаць яшчэ і мно-
гія іншыя, дык адразу становіцца
ясна, што завесці дзяржаву ён
можа толькі ў вялікі тупік, дара-
чы, аб чым я і папярэджаў наля-

рэзальні правядзення так званых
лістападзкіх (1996 г.) рэфер-
эндумаў. І вельмі добра, што гэта
пачынаюць разумець усе больш і
больш людзей.

2. Сапраўды Вярхоўны Савет
Рэспублікі Беларусь прыняў ра-
шэнне правесці 15 студзеня і 9 лю-
тага 1999 года свае пасяджэнні і
прыняць на іх адпаведныя ра-
шэнні аб падрыхтоўцы і правяд-
зенні ўвесня 1999 года чарговых
выбараў прэзідэнта Рэспублікі Бе-
ларусь, які таго і патрабуе Канс-
тытуцыя Рэспублікі Беларусь.

3. Вярхоўны Савет Рэспублікі
Беларусь спадзяецца на пад-
трымку сваіх рашэнняў па гэтым
пытанні большасцю беларускага
народа, над якой групой асоб на-
чалі з Лукашэнкам і пры дапамо-
зе многіх расійскіх палітыкаў
экстрэмісцкага кіталу пра-
водзіцца эксперымент па
аднаўленні фактычна сталінскіх
парадкаў з іх чэргамі і канцла-
гамі і стварэнні новай (цяпер ужо
некалькі славянскай) імперыі, дзе
беларусам, мяркуючы па адносі-
нах Лукашэнкі да іх, іх культуры і
мовы, будзе адведзена роля слугі

імперска-расійскай
накіраванасці з выкачэннем з гэта-
га адпаведных вынікаў.

4. Вярхоўны Савет Рэспублікі
Беларусь спадзяецца на падтрым-
ку яго рашэнняў міжнароднымі
арганізацыямі, кіраўнікамі і пар-
ламентамі дзяржаў, якія ў свой час
выказаліся аб нецэласапраўнасці
завяшчанага рэфэрэндума 1996 года і
працягваюць прызнаваць адзіным
легітымным заканадаўчым і вы-
шэйшым прадстаўнічым органам
у Рэспубліцы Беларусь Вярхоўны
Савет і на падставе гэтага пад-
трымліваюць сувязі з яго
кіраўніцтвам і дэпутатамі.

Я веру ў беларускі працілівы
і таленавіты народ і яго розум!
Я веру ў мудрасць і пасля-
доўнасць палітыкі, якую правод-
зіць кіраўніцтва міжнародных ар-
ганізацый і цывілізацыйных краін.

С. ШАРЭЦКІ,
старшыня Вярхоўнага Савета
Рэспублікі Беларусь 13-га
склікання.

Міхаіл ПОДОЛЯК

Почему лукашенковские офицеры пытались взломать дверь губернатора Петра Пётуха...

По сведениям, которые по-
ступили в редакцию из хороших
источников, в начале
этой недели на территории
кабинета насильственно был пре-
провожден в "никуда" губернатор
Минской области **Петр Пётрух**. Судя по всему, туди
над председателем Миноблспол-
кома случилась уже довольно
давно. Но об этом президентское
недовольство его управленческими
способностями не было быстрое
причиной отставки на каком-ни-
будь номенклатурном собрании.
На сей раз события разворачива-
лись гораздо драматичнее.

Еще на прошлой неделе прези-
дент Лукашенко дал задание
соответствующим структурам
тщательнейшим образом подго-
товить материалы для комплекс-
ной финансово-хозяйственной
проверки Минской области. Де-
сятки, у него появились определен-
ные подозрения в отношении ряда
высокопоставленных региональ-
ных чиновников. И уже в начале
нынешней недели Александр Гри-
горьевич заявляет, что "нет ни
малейшего сомнения в том, что
именно Пётрух виноват в капс-
трафе с продовольственным обес-
печением Минска и Минской об-
ласти". По мнению президента,
Петр Пётрович абсолютно без-
дарно руководит вверенной ему
областью да к тому же не совсем
чист в финансовом и моральном
плане. Губернатор Минской об-
ласти, и без того не отличавшийся
особой политический храбро-
стью, испугался не на шутку. Бук-
вально через несколько часов после
гневной тирады президента
Пётрух, закрывшись в своем рабо-
чем кабинете, приступил к па-
ковке собственных пожитков.
Верно рассудив, что гнев и пуб-
личное неодобрение президента в
нынешнее время могут означать
только одно — скорую и позорную
отставку. Следовательно, резон-
но поспешил Петр Пётрович,
лучше заблаговременно подгото-
виться к расставанию с кабин-
етом губернского начальства. Но у
некоторых офицеров-силовиков из
ближайшего окружения прези-
дента сидели нервы. Почему-то
решили, что Пётрух закрывшись в со-
бственном кабинете то ли для
того, чтобы уничтожить кое-
какие документы, то ли, чтобы
по своим просьбам с друзьями,
они попытались взломать
дверь. Такая вот детективная
история развернулась на этой не-
деле в Миноблсполкоме. Подчи-
щенные же Пётруху до сих пор на-
ходится в шоковом состоянии и
делают вид, что не в курсе про-
изошедших с шефом метаморфоз.

Остается надеяться, что
Петр Пётрович разделит судьбу
опальных министров в отставке,
а не составит компанию извест-
ным "заклоченным по хозяйст-
венным делам" Старовойтову,
Хляко, Леонову. Впрочем, пока
председатель ареста среди регио-
нальных элит не было. Власти
специализировались исключительно
на политиках, банкирах,
журналистах.

Очевидно, что без жертв ны-
нешний социально-экономи-
ческий кризис не обойдется.
Кто-то должен ответить за те-
периодический дефицит, продовольст-
венные оползни, резкий рост
цен на потребительские товары
и катастрофическое падение
уровня жизни. Лукашенко не-
однократно подчеркивал лич-
ную непричастность к пробле-
мам сегодняшнего дня. А раз не
президент, то кто-то другой дол-
жен быть козлом отпущения?
Правительство вроде бы ра-
ботает: днем в собственных
апартаментах, ночью — в каче-

стве технического персонала
Республиканского штаба. Оппо-
зиция в свою очередь занимается подго-
товкой к выборам в местные со-
веты, а также промощенном
эпохальном фальшивом засе-
дании Верховного Совета XIII
созыва, готового назначить дату
очередных президентских выбо-
ров. Да и разве в состоянии
малочисленная и внесистемная

Юрия Лужкова. В случае, ко-
нечно, если последнему придет-
ся столкнуться с Лукашенко в
предвыборных баталиях. Третья
и наиболее простая версия —
якобы участие Пётруха в качестве
одного из промежуточных зве-
ньев в сложной цепи хищений
кредитных ресурсов, выделен-
ных государством на сельское
хозяйство. Безусловно, подоб-

Думал ли губернатор Минской области Пётр Пётрух, танцующий с артисткой во время церемонии открытия Дожинки-98 в Несвиже, что над ним случаются такие?

Фото IREX/ProMedia.

оппозиция организовать столь
масштабный продовольствен-
ный и товарный "голод" в рес-
публике. Здесь чувствуется рука
хорошего режиссёра, имеющего
доступ к техническим средст-
вам, человеческим ресурсам,
финансам, информации. Все
это как нельзя лучше уклады-
вается в версию саботажа со сто-
роны региональных элит. И
президент начинает крупномас-
штабную кадровую чистку.

Сразу оговорим ряд версий
возможного скорого "ухода"
Пётруха, которые неизбежно по-
явятся в оппозиционной прессе.
Первая — и самая очевидная —
состоит в том, что, мол, начина-
ется кампания против "старых"
губернаторов (интересно, что
уже циркулируют слухи о скоро-
рой отставке и Владимира Зало-
ма) в пользу юных "варягов" из
президентского окружения.
Вторая "перспективная" версия
сводится к тому, что Пётруха
убирают как ставленника некогда
мобильного силового тандема
В.Кез — Ф.Канцеров, проиграв-
ших Виктору Шейману право
влияния. Якобы Фёдор Канце-
ров, пребывая сейчас в Москве,
выразил согласие обеспечи-
вать необходимой информацией
о белорусских делах команду

ные и, не исключено, другие
версии неизбежно появятся в
прессе. Наряду, конечно, с офи-
циальной версией: Пётрух и
только Пётрух виноват в столич-
ном продовольственном кризи-
се.

На самом деле возможно
увольнение председателя Ми-
ноблсполкома — всего лишь
очередной психологический
этюд президента, причем устра-
шающего действия. И напри-
влен он прежде всего против чи-
новников на местах. Известно,
как чутко и нервно реагирует
Лукашенко на любые проявле-
ния нелояльности со стороны
госслужащих. И можно пред-
ставить себе, какие чувства
испытывает президент, когда ему
докладывают, что две трети чинов-
ников (особенно в регионах)
проявляют, мягко говоря, недо-
вольство усиленным пропаган-
дистской и силовой номенкла-
турой. Ведь, по сути, это означа-
ет, что сегодня идет перелом го-
сударственных зарплат, льгот и
привилегий явно не в пользу
"хозяйственного сектора". А кто
же согласится пахать по-макси-
муму, получать по-минимуму и
при этом бояться собственных
шагов по коридору власти?

Молодой Василий Старовойтов не жалел своей жизни, защищая Родину. Благодарная Родина не пожалела металла на решетку, за которой содержится своего защитника

Трудно сказать, сколько
времени 74-летний инвалид
выдержит моральное и физи-
ческое напряжение. На второй
этаж здания суда В. Старовой-
това поднимали под руки двое
ОМОНовцев. И вовсе не из-за
боязни побега — Василий Кон-
стантинович с трудом различал
степени лестницы.

При обращении служителя
Фемиды подсудимый, в соот-
ветствии с процессуальными
нормами, обязан вставать.
Больно смотреть, как тяжело
приподнимается со скамьи
этого преклонного возраста
человека. В отличие от своих
40-летних товарищей по клет-
ке, Василий Старовойтов
может стоять, лишь держась
двумя руками за стальные прутья
ограждения.

Стола в судебной клетке
нет. Стариков Старовойтову не-
обходимые по ходу судебного
исследования пометки придется
делать на коленях. И как
потом пользоваться этими ко-
рытами записями?

Такая мера пресечения, как
содержание под стражей, при-
меняется к лицам, в отноше-
нии которых наличествуют до-
стоверные основания полагать,
что обвиняемый, находясь на
свободе, скроется от суда или
воспрепятствует установлению
истины по рассматриваемому
уголовному делу, или будет за-
ниматься преступной деятель-
ностью. Куда ужестит этот с
трудом передвигающийся за-
щитник Отечества? Все следст-
венные действия законны
полностью, и правоохрани-
тельным органам инваляда вто-
рой группы уже никак не поме-
шает. Судья Н. Чмаря не заяви-
ла, что располагает данными о
намерении Василия Старовой-
това убежать или помешать су-
дебному следствию. Тем не

менее дважды Героя труда, ка-
валера орденов и медалей дзя-
ржаў под стражей. Василий Стар-
овойтов, на сегодняшний день
лишь подозреваемый в наруше-
нии закона, по мнению
Надежды Чмаря, еще может
содержаться под стражей, не
умерев.

Может, вот только ради
кого его держат за стальными
прутьями? Зачем вообще эта
зверинная клетка в зале право-
судия? Что, Старовойтов убил
кого или покушался на убийст-
во? Он что, бросается на
людей?

Но Надежда Чмаря, хоть
она даже и председатель суда,
на мой взгляд, не хозяйка на
своем рабочем месте. Клетки,
как сказал журналист на пред-
ставитель облпрокуратуры, ус-
тановлены по требованию ми-
лиции. Люди в пятнистой
форме — фактически хозяева
в здании правосудия. И в зале
суда распоряжается не судья, а
милиция: работает оператив-
ная радиосвязь, перед немощ-
ным стариком стоит зорюшка
ОМОНовец и угрожающе дер-
жит руку на пистолете.

При перевоже в мрачной
будке автозак напротив нахо-
дится рычащая собака без на-
мордника. После возвращения
в Бобруйский изолятор час, а
то и два арестантов держат в
так называемом "стакане", где
даже в туалет нельзя сходить.

Так благодарная Родина
поступает со своим защитни-
ком. Так на ее просторах "че-
ловек с ружьем" обращается с
крестьянином, выросшим
для него хлеб и сало. Так на Бе-
ларуси внуки ведут себя со ста-
риками.

Председательствующая на
судебном процессе Н. Чмаря
заявила, что слушается обык-
новенное уголовное дело. Нет,

уважаемая Надежда Филип-
повна, дело Старовойтова
особое дело. Может быть, он
где-то и переступил букву за-
кона. Но можно ли было в той
системе, подчеркиваю — систе-
ме, работать так, как работал
Старовойтов и не допустить
никакого нарушения? Отпускал
по запискам нужным людям
продукты? Что это, новость?
Покажите хотя бы одного
председателя колхоза, директо-
ра совхоза, за которым не во-
дился такой грешок — не най-
дете. Допущены нарушения в
хозяйственной деятельности
подсобных предприятий? Ска-
жите, а при нынешних поряд-
ках в стране и при дейст-
вующем законодательстве можно
ли, не нарушив ни одной
буквы закона, добиться успеха?
Может, небезызвестная фирма
"Торгэкспо" является "свя-
той"? Пошлите независимых
ревизоров, пусть проверят...

Да что и говорить, из 74 лет
Василий Константинович Стар-
овойтов, можно сказать, все
74 года отдал деревне, сельско-
му хозяйству. Мог бы первым
секретарем райкома, обкома и
даже ЦК. Сколько людей ис-
пользовали колхоз, совхоз как
трамплин? Тысячи, десятки
тысяч, а он, Старовойтов, ос-
тался в глубинке, вместе с
теми, кого мы называем про-
стым народом. И не просто ос-
тался, а начал эксперименти-
ровать, идти по целику. И, ко-
нечно, не без ошибок и каких-
то нарушений. Но дай Бог,
чтобы в нашей стране было по-
добнее таких Старовойтовых.
И какой приговор не вынесет
суд, для меня Василий Кон-
стантинович Старовойтов ос-
танется Василием Константи-
новичем Старовойтовым.

Валерий АЛЕКСЕЕВ.

През-канферэнцыя: аб чым гаварылася?

Ці будзе цёпла ў кватэрах?

— Калі ў кватэры халодна,
дык ці варта плаціць за ацяпленне?
У такіх выпадках павінен
рабіцца пераразкі аплаты за
ацяпленне.

— А якая тэмпература павінна
быць у доме?

— Вясемнашні градусы.
Калі — меней, тады варта паве-
даміць у жыллёва-эксплуата-
цыйнай канторы, патрабаваць
пераразкі за цяпло.

Гэта фрагмент з прэс-канфе-
рэнцыі кіраўнікоў Міністэрства
жыллёва-камунальнай гаспа-
даркі. На сустрэчу з журналістамі
прайшлі міністр Барыс Багута,
начальнік упраўлення Стані-
слаў Дземашкевіч і Мікалай
Ліпень. Са слоў міністра выні-
кала, што халаванне за цяпло ў
дамах не варта, разам з тым мно-
гія жыхары скарыжваю на халод у
кватэрах.

Думаю, варта прывесці яшчэ
некаторыя адказы міністра на
пытанні журналістаў.

Паставіліся сігналы, што
тым, хто свечасова не заплаціў за
кватэру, не выдаюць даведкаў.
Чаму?

Адказваючы на гэтыя пытан-

не, міністр патлумачыў, што
ціпер прымаюцца меры да тых,
хто не аплачвае камунальныя
павіннасці. Ён адмаўляючы ў прад-
стаўленіх пазіцыях камунальных
паслуг, у прыватнасці, адключа-
ючы святло, валу, затрымліваюць
выдачу даведкаў. Але падобныя
меры прымяняюцца пакуль
толькі да злышніх неплацішчы-
чыкаў.

Тут міжволі ўзнікаюць пы-
тання: "А ці маюць права чыноўнікі
не выдаваць даведкі ў такой сі-
туацыі? Ці можа работы з сучаснага
заробку аплываць дарэка каму-
нальныя паслугі?"

— У якую суму цяпер абыва-
цтва прыватызаваных кватэраў?

Адказваючы, у даволі "круг-
лую". "Танная" прыватызаваная
жылля — ужо ў мінулым. Хто не
папее, вымушаны будзе апла-
чваць астатнюю кошт кватэры. А
хто атрымаў кватэру ў новым
доме і захоча яе прыватызаванай,
дык будзе аплачваць яе сённяшні
кошт. Праўда, і кошт атрыманых
прыватызаваных чэкаў таксама
значна павялічылася.

Яўген ТАЎТЭНЬ.

Слышалі?

Молодые готовятся к маршу- протесту

Белорусская ассоциация
молодых политиков (БАМП)
подала заявкі ў горнісполком
г.Мінска на правядзенне 10 де-
кабры з 15.00 да 17.00 марша-
протеста протыв масовых на-
рушэнняў прав чалавека в Бе-
ларусі. Акцыя прыурочана к 50-й
годшчыне прыняцця Деклараци-
и прав чалавека. Во время
марша, который пройдет, если
дозволит власть, по проспек-
там Машерова и Скоринки,
предполагается передача главе
государства петиции "50 лет
президенту", а также требова-
ний в ряд структур и органов
государственной власти.

А.ЦЫНКЕВИЧ.

На Окрестина бьют в литавры

2 декабря 1998 года гром ор-
кестра потряс улицы Окрестина
и прилегающие переулки в Мин-
ске. В литавры били белорусские
борцы за права человека: из сто-
личного приемника-распределе-
теля после отбытия 15-суточного
ареста освободили Вадима Ко-
нопацкого и Вячеслава Сивича.
Из-за колочей провокации выхо-
дили лучшие представители бе-
лорусского народа, возмущенные
за решетку судьбой Партизанского
района г.Мінска Николаем
Трубиновым.

Валерий ШУКИН.

Литва — Германия: бяззавы рэжым

На праведзенай 1 снежня су-
стрэчы з прэм'ер-міністрам
Літвы Гедымінасам Вагнорасам
новы пасол Германіі ў гэтай краі-
не Дэтлаф фон Берг афіцыйна
праінфармаваў, што з першага
сакавіка 1999 года паміж Літвой і
Германіяй уводзіцца бяззавы
рэжым. На сустрэчы адзначалася,
што адмена віз з'яўляецца вы-
нікам даўгатаэрнальных перагаво-
раў паміж Літвой і Германіяй, на-
кіраваных на ажыццяўленне сва-
боднага перамяшчэння грамад-
зян абедзвюх краін.

ЭЛЬТА-БелТА.

Надвор'е

4 і 5 снежня на тэрыторыі рэспублікі захавацца воблачнае, з
праясненнямі надвор'я; 4-га ўначы — без ападкаў, узровень — па захадзе
рэспублікі, 5-га на большай частцы тэрыторыі — снег, месцамі мясцё-
ла. Вечер пайдуна-халодны, 6—11, парывы да 14 м/с. Тэмпература па-
ветра 4-га ўначы -18...-23, узровень -7...-12, на захадзе рэспублікі ўначы -
11...-16, узровень -4...-9, 5-га ўначы -6...-11, узровень -2...-7.

Шаноўныя сябры! НАГАДВАЕМ:

працягваецца падпіска
на першую паловіну
1999 года.

Спадзяёмся, што адзіная
рэспубліканская
штодзённая незалежная
газета будзе і надалей
вашым любімым
выданнем.

Вы — з "Народнай
воляй",
"Народная воля" —
з Вамі!

ПРОДАЕМ
АВТОМОБИЛИ
ГАЗ-3110 "Волга"
ГАЗ-33021 "Газель"
УАЗы МАЗы

ТРАКТОРА МТЗ
ПОГРУЗЧИКИ Т0-185
ТРАКТОРА МТЗ382 МК-01
АВТОГРЕЙДЕРЫ ДЗ-180

Тел.: (017) 213-23-08,
211-17-65, 211-11-33,
факс 213-23-09.

Ф. РД-1		Міністэрства сувязі і інфармацыі Рэспублікі Беларусь									
АБАНЕМЕНТ		на газету 6 3 2 2 2									
Народная Воля		(індэкс выдання)									
на 1999 год па месяцах		Колькасць камплектаў									
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Куды		(паштовы індекс)		(адрас)							
Каму		(прозвішча, ініцыялы)									
ДАСТАВАЧНАЯ КАРТКА		на газету 6 3 2 2 2									
Народная Воля		(індэкс выдання)									
на 1999 год па месяцах		Колькасць камплектаў									
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Куды		(паштовы індекс)		(адрас)							
Каму		(прозвішча, ініцыялы)									

Позиция

Анатолий ЛЕБЕДЬКО, депутат Верховного Совета 12-го и 13-го созывов, президент Белорусской ассоциации молодых политиков

Бросят ли демократы спасательный круг диктатуре?

Ошибается тот, кто полагает, что исход региональных выборов решится весной следующего года. Победитель определяется сейчас. И не только по этому вопросу. Выборная кампания — лишь маленький эпизод грандиозного сражения, свидетелями и участниками которого мы станем в 1999 году. Будущее Беларуси, развитие событий зависит не от распределения мест в малозначимых псевдоструктурах власти, а от того, кто будет владеть политической инициативой в стране. Именно за это предстоит борьба, а не за места в безжизненных Советах. Неполноценные представители народа, лишённые полномочий, не могут влиять на ситуацию, а не быть статистами и сторонними наблюдателями.

Нельзя согласиться с предложением дать отбой участию в избирательной кампании накануне выборов. Это будет глас вопиющего в пустыню. Оппозиция не обладает ресурсами и возможностями для быстрого информирования населения. Об этом решении не узнает не только большинство избирателей, но и рядовых членов партии. К тому же раскрученный маховик будет вращаться по инерции. Соблазн сыграть в политическую рулетку для многих кандидатов окажется непреодолимым.

Уже сегодня мы должны четко, внятно и однозначно заявить населению страны и международному сообществу о своей позиции. Предложимые условия справедливы и законны. Если власть их отклонит, она берет на себя ответственность за срыв избирательной кампании. Ибо выборы без участия демократической оппозиции быть не может по определению. В этой ситуации демократов есть время, чтобы сказать и быть услышанными и понятыми в Жабинке и Брюсселе.

Шклове и Вашингтоне. И что немаловажно, только так можно избежать раскола демократических сил и отсечь от демократов временных спутников. Помогим, какова степень заинтересованности в региональных выборах у различных субъектов.

Интерес демопозиции — свободные демократические контролируемые выборы. Президент и «партия власти» заинтересованы:

а) в самом факте выборов, с обязательным участием оппозиции и международных наблюдателей;

б) в беспроигрышном, а значит, недемократическом выборе. Международное сообщество устроит выборы с максимально возможной степенью демократичности.

Из этого следует, что слабая позиция, то есть обязательное участие в выборах, — это сценарий, полностью отвечающий интересам президента. Сильная позиция, то есть сценарий, изложенный выше, объективно отвечает интересам Беларуси и практически всех субъектов политической жизни, включая большинство нынешней «партии власти».

Рассмотрим конфигурацию и состав той части демпартии, которая выступает за обязательное участие в региональных выборах. Группы А — политики «подземки» — молодые романтики, заповнившие образовательный процесс в последние два года вакуум в партийных структурах. Мотивация их действий — в сфере личностных интересов. Ими движут естественные честолюбие, амбиции, возможность микрополитования, а иногда и просто упрямство в восприятии происходящего. Группы Б — здесь превалирует групповый интерес. Речь идет о партиях, имеющих линию фронта в Беларуси, а генштаб в Москве. У них есть возможность получить от российских спонсоров определенное финансирование на избирательную кампанию, а значит, поддержать себя и партийную инфраструктуру. Иными словами, напомнить о себе за чужой счет. Вот почему, это небольшие партии, не имеющие ни социальной поддержки в обществе, ни заметного влияния, но обладающие завывающим самонадеянием. Их не устраивает сложившаяся партийная иерархия. Престижные выборы для них — слабая надежда на перераспределение внимания и влияния. Нельзя исключать наличие в демократическом лагере политиков, сотрудничающих с нынешним режимом. Как свидетельствует практика, этого не удалось избежать демократам ни в одной постсоциалистической, постсоветской стране. Здесь мы уже имеем дело с целенаправленной, профессиональной работой. И наконец — четвертая группа — политико-идеалисты. Это люди, которые искренне верят, что региональные выборы могут быть справедливыми, свободными и честными. Что перед ними распахнуты двери клубов и прелестий, а великий Кисель — просто так предоставляет прямой эфир. Увы, суровая действительность для некоторых — плохой учитель. Законочные, естественные права диктатуры выписаны нельзя, можно только отговестся. А для этого необходима жесткая, сильная позиция.

Скажите, что изменится, если в местные Советы власть отберет, отсортует 3—5 процентов демократов? Разве что избавит вертикаль от комплекса юрдовости. Дескать, у нас все как у людей. У нас оппозиция также принимает участие в управлении регионами, распределяет яши и сахар, контролирует работу с письмами трудящихся. А в натурку депутатам демократам полкнут ответственность за происходящее в регионах. Опыта здесь не занимать. Достаточно вспомнить циничную эксплуатацию факта нахождения С.Шушквича на посту председателя Верховного Совета. Демократы в Беларуси никогда не были в власти. Вся она целиком находилась в руках В.Кебича и его сторонников, имевших большинство в парламенте, но луханенковская пропаганда смогла убедить значительную часть населения страны в обратном.

Цена региональных выборов 1999 года для Лукашенко необычайно высока. Если ему удастся их провести по сценарию, по технологиям референдума 1996 года, то при участии демопозиции и международных наблюдателей, он — триумфатор. Президент не может не понимать, что в этих условиях он получает реальный шанс избежать неприятной процедуры — импичмента со стороны Запада. По сути, речь идет о том, будет ли Лукашенко после июля 1999 года в глазах международного сообщества президентом Беларуси или самозванцем из-под Шклова. Кажется, в оппозиции, в отличие от А.Г., это понимают не все.

Нельзя не учитывать и тот факт, что общая ситуация не благоприятствует Лукашенко. Ему придется решать задачи, к которым он, думается, не готов психологически. Есть вероятность, что у президента-презвентника наступит период политического отрезвления. Из России идут достаточно отчетливые и понятные импульсы. На российский экспорт — 2000 все билеты проданы и свободных мест нет. Да, в московской билетной кассе все подтверждено вливыми и ласковыми и даже что-то обещают. Но уже понятно: законных прав у Лукашенко на предвыборную поездку в ватные потенциальных кандидатов не будет. А на собственном бронепоезде, даже при поддержке части левой российской оппозиции, дальше Смоленска не проскочишь. Стрелки переведены на запасный путь.

Для А.Г. это катастрофа. Вся внутренняя и внешняя политика была подчинена одной цели — власти в Кремле. Ради этого в стране была введена «бархатная» диктатура. Ради этого власть то путала, то смешала Европу, каждый раз при этом унывая, позоря Беларусь. Диккий, дорогостоящий эксперимент близится к завершению. Вот только неизвестно: это конец первой части или всей трагедии.

Лукашенко смотрел на Беларусь исключительно как на очередную ступеньку своей политической карьеры. Он выжимал из страны, из ситуации максимум возможного. Это тактика выжженной земли. Так поступают временщики и чужестранцы-варяги. И вот после четырех с половиной лет цель превращается в мirage. Нужно что-то менять, менять кардинально. В этой ситуации хочется начать с чистого листа бумаги. Тогда Лукашенко это уже не дано...

Вместо того народу все чаще предлагать зрелища. Уже определены жертвенные бараны из состава правительства. Но жедлоков все хуже и хуже превращает шоу и многочисленные президентские монополии-обещания. Невольно по началу шевелиться. А здесь, как назло, старший брат с Востока шлет посылки с гуманитарной помощью все реже и реже. А на Западе — новая Берлинская стена, собственноручно возведенная главным белорусским строителем и архитектором рыночного социализма и славянской империи.

Стоит ли в этой ситуации демократам бросать спасательный круг диктатуре, даже при условии, что она «бархатная»?

Господин Гайдукевич, не толкайте людей в пропасть

В телефере прозвучало интервью с председателем Либерально-демократической партии Беларуси С.Гайдукевичем. Он сказал, что начинает собирать голоса избирателей, чтобы провести референдум за вхождение Беларуси и России в конфедерацию.

Такое сказать может только человек, не изучавший историю своей страны. А история говорит следующее: Республика Беларусь была в составе Российской империи более 200 лет, никаких прав не имела по защите своей территории, а поэтому всякие международные неурядицы России с другими государствами Европы пагубно сказывались на Беларуси.

Возьмем 1812 год. Россия воевала с Францией. Война прошла через территорию Беларуси. Были разрушены и сожжены села, поселки, города, очень много белорусов погибло, оставшихся в живых жили в нищете долгое время, умирали от болезней.

Возьмем 1914—1915 годы. Изуверское уничтожение людей, которому не было равных в мире. «Отен всех народов» насильно вывозили в Сибирь, на Север Белорусов и другие народы «осваивать богатства» этих регионов, то есть на верную смерть.

1941—1945 годы. Снова война с Германией, здесь уже все народное хозяйство Беларуси было уничтожено, более 30 процентов белорусов погибли, а потом десятки лет люди умирали от болезней и голода.

Когда у власти была КПСС, решили возводить Чернобыльскую АЭС в таком густонаселенном месте, что случившаяся авария привела к трагическим последствиям. И снова страдает народ Беларуси и его территория.

Все это можно назвать геноцидом, планомерным уничтожением народа Российской империи. И в эту империю председатель ЛДПБ Гайдукевич хочет втолкнуть Беларусь?

Потому, господин Гайдукевич, мы твердо заявляем: не толкайте людей в пропасть, дайте людям пожить нормальной жизнью. А это значит, что Беларусь должна быть нейтральной, безъядерной, независимой, суверенной республикой, чтобы своей древней землей распоряжаться самим и чтобы ни один солдат-завоеватель не ступал на ее территорию.

П.БУЧИНСКИЙ, Б.БРИЛЬ, жители г.Полоцка.

Мысли вслух

А нашошта беларускім чыноўнікам Беларусі нацыянальны ўніверсітэт? Ім і так добра...

Удзельнікі мітыngu, арганізаванага 16 верасня гэтага года Таварыства беларускай мовы ім. Ф.Скарыны і маладзёжным грамадскім аб'яднаннем «Хлоя», накіравалі старшын Савета міністраў Рэспублікі Беларусь С.Літвін і міністра адукацыі В.Стрыжова зварот у папярэньку беларускамоўнай адукацыі і ідэі стварэння Беларускага нацыянальнага ўніверсітэта.

Нарэшце, вось і адказ за подпісам першага намесніка міністра адукацыі Б.Хрусталёва. Цікавыя рэчы паведаміла аўтарам звароту высокапастаўлены чыноўнік. Аказваецца, у Рэспубліцы Беларусь дзейнічаюць аж 42 вышэйшых навуковых устаноў, якіх утвараюць, на думку першага намесніка міністра, «нацыянальную сістэму вышэйшай адукацыі». Што ж — давайце разбіраемся, што ёсць уласна нацыянальнага ў гэтай сістэме? А вось што: «У адпаведнасць з дзеючымі заканадаўствам у кожнай навуковай установе на жаданні студэнтаў могуць быць створаны беларускамоўныя групы і планы іх выкладання па беларускамоўнай адукацыі». Зразумела? Беларуска мова ў вышэйшых навуковых устаноў Беларусі дапускаецца выключна «на жаданні студэнтаў». А жаданне, як ясна кожнаму, можа быць і не. Ды і адкуль яму з'явіцца, калі ў ВНУ моладзь прыходзіць амаль спразе з рускамоўных школ (аб чым вельмі дайна каляпайства тое ж Міністэрства адукацыі). Асобныя беларускамоўныя групы і планы жа ясна яснага — могуць стварыцца, а могуць і не — з таго ж самай вышэйшай адукацыі прычыны. Таксама, як і выкладання асобных дысцыплін». Нават там, дзе існуюць у нашай вышэйшай школе нейкія астраўкі беларускасці, то гэта сапраўды астраўкі, якія патануць у разліўным рускамоўным моры...

Дык ці ж можна, скажыце, лічыць нацыянальнай сістэмай неабавязковае-выпадковае-фрагментарна-астрэное і ўсяго талі магічмае? Аказваецца, так і без доўгіх навуковых дыспутаў. Якая ж гэта «нацыянальная сістэма», калі нярэдка ад бацькоў, што не адважваюцца пасылаць дзяцей-школьнікаў у беларускамоўныя класы, можна пачуць шэкажэпрачываемы аргумент: «А як жа маё дзіця пасля беларускай школы ў інстытуте вучыцца будзе? Там жа ўсё па-руску...»

Як бачым, антынацыянальны круг замкнуўся. Навучанне ў большасці школ выдасца на рускамоўнай адукацыі — ну проста «благодатная» кар'ера. А бліжэй разумеючы, Міністэрства адукацыі лічыць, што права выбару мовы навучання можа быць рэалізавана ў любой з ужо існуючых вышэйшых навуковых устаноў — выглядае далакеватым ад рэальнасці. Ідэя стварэння Беларускага нацыянальнага ўніверсітэта, як можна зразумець з Міністэрскага паперу, наогул не ставіцца нават на разліў у вышэйшых кіруючых колах. Навошта, маляў, беларусам яшчэ нейкі там нацыянальны ўніверсітэт? Абшудыцца, і так добра...

Але добра — каму? Хіба што самому начальству.

Рэгія ІВАНЦКАЯ.

У мінулым годзе Міністэрства адукацыі і навуцы ўвядзе ў дзеянне новую зборачную вытворчасць, якая адрасавана на Украіне на базе Міронавіцкага аўтаагратнага заводу. Як паведамілі карэспандэнты БелТА ў прэспэктыве Мінскага аўтазавода, пакуль на Украіне будуць выпускаць па аднаму аўтамабілю ў дзень, у перспектыве ж плануецца павялічыць тэмпы вытворчасці да 50 грузавікоў у месяц.

Спецыялісты ацэньваюць ёмістасць украінскага рынку ў 2 тысячы грузавікоў у год.

Ташыя СМІРНОВА.

Першыя два дзесяткі аўтамабіляў МАЗ сышлі з канвеера новай зборачнай вытворчасці, якая адрасавана на Украіне на базе Міронавіцкага аўтаагратнага заводу. Як паведамілі карэспандэнты БелТА ў прэспэктыве Мінскага аўтазавода, пакуль на Украіне будуць выпускаць па аднаму аўтамабілю ў дзень, у перспектыве ж плануецца павялічыць тэмпы вытворчасці да 50 грузавікоў у месяц.

Спецыялісты ацэньваюць ёмістасць украінскага рынку ў 2 тысячы грузавікоў у год.

Ташыя СМІРНОВА.

Першыя два дзесяткі аўтамабіляў МАЗ сышлі з канвеера новай зборачнай вытворчасці, якая адрасавана на Украіне на базе Міронавіцкага аўтаагратнага заводу. Як паведамілі карэспандэнты БелТА ў прэспэктыве Мінскага аўтазавода, пакуль на Украіне будуць выпускаць па аднаму аўтамабілю ў дзень, у перспектыве ж плануецца павялічыць тэмпы вытворчасці да 50 грузавікоў у месяц.

Спецыялісты ацэньваюць ёмістасць украінскага рынку ў 2 тысячы грузавікоў у год.

Ташыя СМІРНОВА.

Першыя два дзесяткі аўтамабіляў МАЗ сышлі з канвеера новай зборачнай вытворчасці, якая адрасавана на Украіне на базе Міронавіцкага аўтаагратнага заводу. Як паведамілі карэспандэнты БелТА ў прэспэктыве Мінскага аўтазавода, пакуль на Украіне будуць выпускаць па аднаму аўтамабілю ў дзень, у перспектыве ж плануецца павялічыць тэмпы вытворчасці да 50 грузавікоў у месяц.

Спецыялісты ацэньваюць ёмістасць украінскага рынку ў 2 тысячы грузавікоў у год.

Ташыя СМІРНОВА.

Першыя два дзесяткі аўтамабіляў МАЗ сышлі з канвеера новай зборачнай вытворчасці, якая адрасавана на Украіне на базе Міронавіцкага аўтаагратнага заводу. Як паведамілі карэспандэнты БелТА ў прэспэктыве Мінскага аўтазавода, пакуль на Украіне будуць выпускаць па аднаму аўтамабілю ў дзень, у перспектыве ж плануецца павялічыць тэмпы вытворчасці да 50 грузавікоў у месяц.

Спецыялісты ацэньваюць ёмістасць украінскага рынку ў 2 тысячы грузавікоў у год.

Ташыя СМІРНОВА.

Першыя два дзесяткі аўтамабіляў МАЗ сышлі з канвеера новай зборачнай вытворчасці, якая адрасавана на Украіне на базе Міронавіцкага аўтаагратнага заводу. Як паведамілі карэспандэнты БелТА ў прэспэктыве Мінскага аўтазавода, пакуль на Украіне будуць выпускаць па аднаму аўтамабілю ў дзень, у перспектыве ж плануецца павялічыць тэмпы вытворчасці да 50 грузавікоў у месяц.

Спецыялісты ацэньваюць ёмістасць украінскага рынку ў 2 тысячы грузавікоў у год.

Ташыя СМІРНОВА.

Першыя два дзесяткі аўтамабіляў МАЗ сышлі з канвеера новай зборачнай вытворчасці, якая адрасавана на Украіне на базе Міронавіцкага аўтаагратнага заводу. Як паведамілі карэспандэнты БелТА ў прэспэктыве Мінскага аўтазавода, пакуль на Украіне будуць выпускаць па аднаму аўтамабілю ў дзень, у перспектыве ж плануецца павялічыць тэмпы вытворчасці да 50 грузавікоў у месяц.

Спецыялісты ацэньваюць ёмістасць украінскага рынку ў 2 тысячы грузавікоў у год.

Ташыя СМІРНОВА.

Першыя два дзесяткі аўтамабіляў МАЗ сышлі з канвеера новай зборачнай вытворчасці, якая адрасавана на Украіне на базе Міронавіцкага аўтаагратнага заводу. Як паведамілі карэспандэнты БелТА ў прэспэктыве Мінскага аўтазавода, пакуль на Украіне будуць выпускаць па аднаму аўтамабілю ў дзень, у перспектыве ж плануецца павялічыць тэмпы вытворчасці да 50 грузавікоў у месяц.

Спецыялісты ацэньваюць ёмістасць украінскага рынку ў 2 тысячы грузавікоў у год.

Ташыя СМІРНОВА.

Першыя два дзесяткі аўтамабіляў МАЗ сышлі з канвеера новай зборачнай вытворчасці, якая адрасавана на Украіне на базе Міронавіцкага аўтаагратнага заводу. Як паведамілі карэспандэнты БелТА ў прэспэктыве Мінскага аўтазавода, пакуль на Украіне будуць выпускаць па аднаму аўтамабілю ў дзень, у перспектыве ж плануецца павялічыць тэмпы вытворчасці да 50 грузавікоў у месяц.

Спецыялісты ацэньваюць ёмістасць украінскага рынку ў 2 тысячы грузавікоў у год.

Ташыя СМІРНОВА.

Першыя два дзесяткі аўтамабіляў МАЗ сышлі з канвеера новай зборачнай вытворчасці, якая адрасавана на Украіне на базе Міронавіцкага аўтаагратнага заводу. Як паведамілі карэспандэнты БелТА ў прэспэктыве Мінскага аўтазавода, пакуль на Украіне будуць выпускаць па аднаму аўтамабілю ў дзень, у перспектыве ж плануецца павялічыць тэмпы вытворчасці да 50 грузавікоў у месяц.

Спецыялісты ацэньваюць ёмістасць украінскага рынку ў 2 тысячы грузавікоў у год.

Ташыя СМІРНОВА.

Першыя два дзесяткі аўтамабіляў МАЗ сышлі з канвеера новай зборачнай вытворчасці, якая адрасавана на Украіне на базе Міронавіцкага аўтаагратнага заводу. Як паведамілі карэспандэнты БелТА ў прэспэктыве Мінскага аўтазавода, пакуль на Украіне будуць выпускаць па аднаму аўтамабілю ў дзень, у перспектыве ж плануецца павялічыць тэмпы вытворчасці да 50 грузавікоў у месяц.

Спецыялісты ацэньваюць ёмістасць украінскага рынку ў 2 тысячы грузавікоў у год.

Ташыя СМІРНОВА.

Першыя два дзесяткі аўтамабіляў МАЗ сышлі з канвеера новай зборачнай вытворчасці, якая адрасавана на Украіне на базе Міронавіцкага аўтаагратнага заводу. Як паведамілі карэспандэнты БелТА ў прэспэктыве Мінскага аўтазавода, пакуль на Украіне будуць выпускаць па аднаму аўтамабілю ў дзень, у перспектыве ж плануецца павялічыць тэмпы вытворчасці да 50 грузавікоў у месяц.

А нашошта беларускім чыноўнікам Беларусі нацыянальны ўніверсітэт? Ім і так добра...

Удзельнікі мітыngu, арганізаванага 16 верасня гэтага года Таварыства беларускай мовы ім. Ф.Скарыны і маладзёжным грамадскім аб'яднаннем «Хлоя», накіравалі старшын Савета міністраў Рэспублікі Беларусь С.Літвін і міністра адукацыі В.Стрыжова зварот у папярэньку беларускамоўнай адукацыі і ідэі стварэння Беларускага нацыянальнага ўніверсітэта.

Нарэшце, вось і адказ за подпісам першага намесніка міністра адукацыі Б.Хрусталёва. Цікавыя рэчы паведаміла аўтарам звароту высокапастаўлены чыноўнік. Аказваецца, у Рэспубліцы Беларусь дзейнічаюць аж 42 вышэйшых навуковых устаноў, якіх утвараюць, на думку першага намесніка міністра, «нацыянальную сістэму вышэйшай адукацыі». Што ж — давайце разбіраемся, што ёсць уласна нацыянальнага ў гэтай сістэме? А вось што: «У адпаведнасць з дзеючымі заканадаўствам у кожнай навуковай установе на жаданні студэнтаў могуць быць створаны беларускамоўныя групы і планы іх выкладання па беларускамоўнай адукацыі». Зразумела? Беларуска мова ў вышэйшых навуковых устаноў Беларусі дапускаецца выключна «на жаданні студэнтаў». А жаданне, як ясна кожнаму, можа быць і не. Ды і адкуль яму з'явіцца, калі ў ВНУ моладзь прыходзіць амаль спразе з рускамоўных школ (аб чым вельмі дайна каляпайства тое ж Міністэрства адукацыі). Асобныя беларускамоўныя групы і планы жа ясна яснага — могуць стварыцца, а могуць і не — з таго ж самай вышэйшай адукацыі прычыны. Таксама, як і выкладання асобных дысцыплін». Нават там, дзе існуюць у нашай вышэйшай школе нейкія астраўкі беларускасці, то гэта сапраўды астраўкі, якія патануць у разліўным рускамоўным моры...

Дык ці ж можна, скажыце, лічыць нацыянальнай сістэмай неабавязковае-выпадковае-фрагментарна-астрэное і ўсяго талі магічмае? Аказваецца, так і без доўгіх навуковых дыспутаў. Якая ж гэта «нацыянальная сістэма», калі нярэдка ад бацькоў, што не адважваюцца пасылаць дзяцей-школьнікаў у беларускамоўныя класы, можна пачуць шэкажэпрачываемы аргумент: «А як жа маё дзіця пасля беларускай школы ў інстытуте вучыцца будзе? Там жа ўсё па-руску...»

Як бачым, антынацыянальны круг замкнуўся. Навучанне ў большасці школ выдасца на рускамоўнай адукацыі — ну проста «благодатная» кар'ера. А бліжэй разумеючы, Міністэрства адукацыі лічыць, што права выбару мовы навучання можа быць рэалізавана ў любой з ужо існуючых вышэйшых навуковых устаноў — выглядае далакеватым ад рэальнасці. Ідэя стварэння Беларускага нацыянальнага ўніверсітэта, як можна зразумець з Міністэрскага паперу, наогул не ставіцца нават на разліў у вышэйшых кіруючых колах. Навошта, маляў, беларусам яшчэ нейкі там нацыянальны ўніверсітэт? Абшудыцца, і так добра...

Але добра — каму? Хіба што самому начальству.

Рэгія ІВАНЦКАЯ.

У музеі Сучаснага мастацтва — «новыя імёны»

Амаль на тры туды Музей сучаснага выяўленчага мастацтва ператварыўся ў сваясабівы «райскі куток». Менавіта тэма раю аб'ядноўвае работы маладога мастака Рамана Кароткіна, выстава якіх адрасавана тут у першы раз календарна зімовы дзень.

Раман Кароткін закончыў Беларускае акадэмію мастацтваў чатыры гады таму. І хоць выстаўляцца пачаў яшчэ ў 1989 года, але гэтая выстава для яго — першая персанальная. А прадстаўлены ў яе экспазіцыі

дванаццаць карцін, створаных мастаком за апошнія два гады творчасці.

Паводле сцвярджэння самога жывапісца, стымулям да з'яўлення гэтай выставы стала стварэнне Музея сучаснага выяўленчага мастацтва. Тут маладыя таленты маюць магчымасць прадставіць свае творы. Ціпаперашня экспазіцыя фактычна паклала пачатак новай серыі выстаў, якую музей сціпла называе «новыя імёны».

Кірыя ВАСІЛЕЎСЬКІ.

Дожили! Зарплата инженера на столичном заводе «Термопласт» — 15 долларов

Массовые выступления рабочих, требующих за свой нелегкий труд нормальной зарплаты, явление на Беларуси обычное. Но недавний бунт на столичном «Термопласте» — явление из ряда вошедших. Восстали заводские специалисты: конструкторы, технологи, инженеры.

И было от чего. Рабочему, закончившему гвозди в крышу тары и переставившему ящики, начисляют 5 миллионов рублей в месяц, а организатору производства — специалисту с высшим образованием — лишь ли не наполовину меньше. Ды и те деньги выдают не в начале, а лишь в конце следующего месяца.

Взрыв недовольства на «Термопласте» — закономерен. И даже не из-за того, что инженер получает меньше рабочего, а потому, что трех миллионов белорусских рублей (15 долларов) едва ли хватает на одного, а как прокормить детей? И авне

на заводе выдают не как у людей — 20—25 числа, а только 30-го. Но не всегда всем, как, например, перед прошлым Новым (1998) годом. Не все заводские специалисты уверены, что и в канун наступающего Нового (1999) года их ребятишки будут с подарками.

Тем не менее специалистов волновала не только зарплата. Руководство завода не предпринимает мер к ликвидации ручных операций, тех, которые выполняют высокооплачиваемые рабочие: откусывание кусачками литников, разрезание отлитых деталей и тому подобное. Полная неразбериха в учете остатков, сырья, готовой продукции дезорганизует производство и создает предпосылки к хищению. О каких конкурентоспособных технологиях и изделиях можно говорить, если практически все технологическое оборудование осталось без электроники, а заводские конструкторы, инженеры, техноло-

лары, похоже, ныне не комплектуются людьми думающими. Видимо, требуются там лишь умеющие писать по образцу и ставящие свои подписи под чем угодно.

5 ноября 1998 года более часа по столичным улицам двигалась милиейская машина, а из ее репродукторов раздавались предупреждения Валерию Шукину об ответственности за участие в несанкционированных шествиях, запрещенном Мингорисполкомом. У прохожих это вызвало хохот — потому как документа такого рода в истории города еще не было. Но в Партизанском РУВД стоили до сих пор свято верят, что запрет городских властей на движение в тот день не распространялся на тротуары улиц Козловской, Добробродской, Скорняковской.

К глубокому сожалению, правоохранительные органы Бе-

Вось так выглядае вёска Губны Буда-Кашалёўскага раёна. Хаткі-развалюхі абпалі недобраўпарадкаванай, завазенай снегам вуліцай. Такімі нашы вёскі былі і сто год назад, такімі многія засталіся і цяпер.

«Віцязь» перамог у расійскім конкурсе

Старшыня Расійскага саюза прамысловцаў і прапрыймаўнікаў Аркадз Вольскі ўручыў медаль пераможцы агледу-конкурсу «Расійскі прамысловец-98» вытворцаму аб'яднанню «Віцязь».

Гэтай узнагароды і двух дыпломаў беларускія вытворцы аднаіменных тэлевізараў удастоены на міжнароднай выставе, арганізаванай па вы

